

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2CoCsp/44/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118396733
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:6118396733.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudkýň JUDr. Zuzany Matyiovej a JUDr. Aleny Mikovej v spore žalobcu BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom v Bratislave, Vajnorská 100/A, IČO: 47 967 692, proti žalovanému Š. R., Y.. X.XX.XXXX, E. G. C., V. XX/XX, o zaplatenie 6.000 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie č. k. 10Csp/58/2020-151 zo dňa 30.3.2021, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v zamietavom výroku a výroku o trovách konania.

Stranám sporu n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice - okolie (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom uvedeným v záhlaví konanie v časti o zaplatenie sumy 3.400 € zastavil, žalobu zamietol a stranám sporu náhradu trov konania nepriznal.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 6.000 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne od 15.11.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania. Pohľadávku voči žalovanému nadobudol na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 6.10.2016 uzavretej medzi spoločnosťou Poštová banka, a.s., ako postupcom, a žalobcom, ako postupníkom. Právny predchodca žalobcu dňa 13.12.2011 uzavrel so žalovaným Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky a na základe ktorej poskytol žalovanému finančné prostriedky vo výške 7.000 €. Žalovaný sa tento úver zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach podľa rozpisu platieb. Svoju povinnosť žalovaný nedodrжал, úver riadne a včas nesplácal, v dôsledku čoho právny predchodca žalobcu pristúpil k predčasnému zosplatneniu celého zostatku úveru ku dňu 14.6.2013. Právny predchodca žalobcu si predmetnú pohľadávku uplatnil voči žalovanému v rozhodcovskom konaní, kde bol vydaný aj rozhodcovský rozsudok dňa 23.6.2014, avšak v exekučnom konaní súd odmietol vydať poverenie pre exekútora na výkon exekúcie, z ktorého dôvodu bolo exekučné konanie zastavené a žalobca si pohľadávku uplatnil na súde. Žalovaný namietal, že dlh naďalej spláca v pravidelných splátkach a tieto chce aj naďalej platiť. Zároveň uviedol, že žalobcovi od roku 2016 uhradil splátky vo výške 2.500 €. Na pojednávaní dňa 30.3.2021 vzniesol námietku premlčania.

3. Na výzvu súdu žalobca oznámil, že žalovaný okrem uhradených 2.500 €, po apríli 2020 uhradil ďalších 900 €, v ktorej časti vzal žalobu späť a súd prvej inštancie konanie v tejto časti v súlade s § 144, § 145 ods. 1, ods. 2 a § 146 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) zastavil.

4. Súd prvej inštancie na vec ďalej aplikoval ust. § 497 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“), § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, § 100 ods. 1, § 101, § 103, § 112, § 565 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 1 ods. 2, § 2 písm. a/, písm. b/, písm. d/ zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“). Zmluvu o úvere č. 2452098511 posúdil ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere vzhľadom postavenie subjektov pri jej uzatváraní. Skúmal dôvodnosť žalovaným vznesenej námietky premlčania, dospejúc k záveru, že nárok žalobcu je v celom rozsahu premlčaný. Poukázal na skutočnosť, že v danej veci nedošlo k spočívaniu premlčacej lehoty v dôsledku vedenia rozhodcovského konania a následnej exekúcie. V exekučnom konaní okresný súd zistil nedostatok právomoci rozhodcu rozhodnúť o nároku žalobcu. Samotné rozhodcovské konanie ako aj exekučné konanie bolo vedené bez toho, aby žalobca mal k dispozícii právoplatné a vykonateľné rozhodnutie vydané právomocným orgánom. Exekučný súd v odôvodnení rozhodnutia, ktorým konanie zastavil uviedol, že rozhodcovský rozsudok nemohol založiť vykonateľnosť predmetnej pohľadávky a nebol spôsobilým exekučným titulom, nakoľko sa jedná o právne nulitný dokument. Z uvedených skutočností mal súd za to, že premlčacia lehota plynula po celý čas rozhodcovského aj exekučného konania a uplynula najneskôr v mesiaci 6/2016, pričom žalobca podal žalobu na súd až 4.12.2018. V dôsledku premlčania nároku žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP. V konaní bol úspešný žalovaný, ktorý si však trovy konania neuplatnil, preto náhradu trov konania nepriznal žiadnej zo strán.

5. Rozsudok v zamietavom výroku a výroku o trovách konania napadol včas podaným odvolaním žalobca, uplatňujúc odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ CSP. Nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie o premlčaní nároku a zastával názor, že od podania žaloby na rozhodcovskom súde do právoplatnosti rozhodcovského rozsudku, a následne od podania návrhu na vykonanie exekúcie do právoplatnosti uznesenia súdu o zastavení exekúcie, premlčacia lehota neplynula, ale v zmysle § 112 OZ spočívala. Vychádzal zo skutočností, že pri zrušení rozhodcovského rozsudku, ako aj pri zastavení exekučného konania na podklade rozhodcovského rozsudku, sa pre veriteľa znemožňuje vynúiteľnosť plnenia voči svojmu dlžníkovi na podklade rozhodcovského rozsudku. Na obe situácie je potrebné nazerať analogicky a veriteľovi nemožno odopierať súdnu ochranu a nepriznanie jeho nároku v konaní na štátnom súde, ktoré bude viesť po zastavení exekučného konania, len z toho dôvodu, že nedošlo k zrušeniu rozhodcovského rozsudku, ktoré na rozdiel od zastavenia exekučného konania, výslovne v zákone dáva veriteľovi možnosť pokračovania v konaní o zaplatenie po jeho zrušení, ktorého iniciovanie je závislé výlučne od vôle dlžníka. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu prejavil súhlas s rozhodnutím súdu prvej inštancie. Trval na premlčaní nároku a nesúhlasil s tvrdeniami žalobcu, že premlčacia lehota v čase rozhodcovského a exekučného konania spočívala. S napadnutým rozsudkom sa stotožnil a žiadal, aby ho odvolací súd ako vecne správny potvrdil.

7. Ďalšie vyjadrenia neboli v odvolacom konaní podané.

8. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu proti zamietavému výroku rozsudku a výroku o trovách konania ako podané včas oprávnenou osobou bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP preskúmal napadnuté výroky rozsudku aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a 380 ods. 1, 2 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

9. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 15.7.2021 o 11.50 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 202, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 3 CSP, § 378 ods. 1 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario.

10. Žalobca odvolanie odôvodnil s poukazom na odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/, t. j. že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

11. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

12. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Príkladom takejto vady môže byť nesprávne realizovaná manudukčná povinnosť súdu (a to tak v prípade, keď bola poskytnutá v užšom rozsahu, ako aj v prípade jej realizácie v širšom než zákonom predpokladanom rozsahu), pochybenia vo vykonanom dokazovaní (napr. vykonanie nezákonne získaného dôkazu bez splnenia predpokladu uvedeného v článku 16 ods. 2 CSP, alebo vypočutie relevantného svedka bez poučenia o práve odoprieť výpoveď), porušenie viazanosti súdu inými rozhodnutiami (§ 193 CSP) alebo posúdenie predbežnej otázky v rozpore s existujúcim rozhodnutím príslušného orgánu (§ 194 ods. 2).

13. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývali alebo neboli stranami sporu prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplývali z prednesov strán alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1,2 CSP, alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193 a § 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

14. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ je naplnený v prípade keď na zistený skutkový stav súd neaplikoval príslušnú právnu normu, aplikoval nesprávnu normu, obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval alebo správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval.

15. Žalobca odvolaním napadol rozsudok len v rozsahu zamietavého výroku a výroku o trovách konania. Výrok, ktorým súd prvej inštancie konanie v časti 3.400 € zastavil, nebol predmetom odvolacieho prieskumu a nadobudol právoplatnosť.

16. V prejednávanej veci odvolací súd dospel k záveru, že odvolacie dôvody nie sú naplnené. Zamietavému výroku rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý bol napadnutý odvolaním nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, alebo z prednesov účastníkov nevyplývali a ani inak nevyšli za konania najavo alebo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor. Tiež nebolo zistené, že by na zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval nesprávne zákonné ustanovenie alebo použité zákonné ustanovenie nesprávne vyložil. Odvolací súd nezistil ani pochybenia v procesnom postupe súdu prvej inštancie porušujúce procesné práva strán ani žiadnu z procesných väd konania, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odvolací súd je toho názoru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je riadne odôvodnený a spĺňa kritériá riadneho odôvodnenia podľa § 220 ods. 2 CSP. Odvolacie námietky žalobcu boli už predmetom dokazovania pred súdom prvej inštancie, ktorý sa s nimi náležite vysporiadal pri rozhodovaní v danej veci. Ani ďalšie skutočnosti uvedené v odvolaní neumožňujú odvolaciemu súdu prijať iné závery a nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, preto odvolací súd odvolaním napadnuté výroky rozsudku ako vecne správne potvrdil v súlade s § 387 ods. 1 CSP.

17. Odvolací súd sa stotožňuje s právnym posúdením súdu prvej inštancie ohľadom plynutia premlčacej lehoty. Odvolací súd zastáva rovnaký názor o plynutí premlčacej lehoty po celý čas, t. j. aj počas rozhodcovského konania a následného exekučného konania. Rozhodcovská doložka uvedená vo Všeobecných obchodných podmienkach nebola individuálne dojednaná a podľa § 53 ods. 1 OZ v spojení s § 53 ods. 4 písm. r/ OZ ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku. V zmysle § 53 ods. 5 OZ sú neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách neplatné. Keďže rozhodcovská doložka bola neplatná, rozhodcovský súd nemohol mať právomoc vec rozhodnúť a rozhodcovské konanie viesť. Akékoľvek plnenie priznané rozhodcom na základe neplatnej rozhodcovskej doložky je plnením, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi a na predmetný rozhodcovský rozsudok treba hľadieť tak, ako keby nikdy nebol vydaný.

18. K uvedenému záveru dospela aj rozsiahla judikatúra v týchto veciach, z ktorej odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 3 Cdo 146/2011 zo dňa 13.10.2011, v ktorom skonštatoval, že: „Pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Ak nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Pri riešení otázky, či rozhodcovský rozsudok vydal rozhodcovský súd s právomocou prejednať daný spor, nie je exekučný súd viazaný tým, ako túto otázku vyriešil rozhodcovský súd. Exekučný súd je povinný zamietnuť žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, ak už pri postupe podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyjde najavo existencia relevantnej okolnosti, so zreteľom na ktorú je nútený výkon rozhodnutia neprípustný.“

19. Rozhodujúci záver v tejto problematike prijal aj Ústavný súd Slovenskej republiky v rozhodnutí IV. ÚS 55/2011-19, z 24.2.2011, keď uviedol: „Pravidlá správania sa, ktoré sú v prevažnej miere v spoločnosti uznávané a tvoria základ fundamentálneho hodnotového poriadku, aj takto sa dajú definovať dobré mravy, ak tomuto kritériu zmluvná podmienka nevyhovuje, prieči sa dobrým mravom. Nie každá zmluvná podmienka, ktorá vyvoláva nepomer v spotrebiteľskej zmluve v neprospech spotrebiteľa, je neprijateľná. Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória a prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom. Zároveň týmto vzniká základ pre docielenie skutočnej, rovnosti, pretože na absolútne neplatnú zmluvnú podmienku súd prihliadne aj bez návrhu a rovnako aj bez návrhu súd exekúciu zastaví o plnenie z takejto neprijateľnej zmluvnej podmienky. Ak by takouto neprijateľnou zmluvnou podmienkou bola samotná rozhodcovská doložka a dodávateľ ju použije, v takomto prípade ide o výkon práv v rozpore s dobrými mravmi. Súd zastaví exekúciu v celom rozsahu, ak exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok rozhodcu alebo rozhodcovského súdu, ktorý svoju právomoc odvodzoval z neprijateľnej rozhodcovskej zmluvy [§ 39, § 53 ods. 5, § 45 ods. 1 písm. c) ods. 2 ZoRK]. Iba tak môže súd naplniť cieľ čl. 6 ods. 1 smernice - postarať sa o to, aby spotrebiteľov nekalé podmienky v záujme vyššej kvality života bežných ľudí nezaväzovali.“

20. Odvolací súd sa s uvedenou judikatúrou plne stotožňuje. Z uvedeného je potom potrebné vychádzať tak, že premlčacia lehota riadne plynula od do dňa nasledujúceho po uplynutí 3 mesiacov od omeškania dlžníka s úhradou splátky, pre ktorú veriteľ úver zosplatnil a uplynula najneskôr v roku 2016. Žalobca podal žalobu na súd dňa 4.12.2018, teda po márnom uplynutí 3 - ročnej premlčacej lehoty.

21. O trovách konania rozhodol odvolací súd v súlade s § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, preto nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanému žiadne preukázateľne vynaložené trovy konania nevznikli.

22. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).